

ڈاکٹر محمد ولی الحق انصاری
رئیس گروہ فارسی
دانشگاه لکنئو، ہند

قصیدہ

از ہر شکست ہمت و عزم جوان طلب
 قافی خراب و خستہ بدریوزہ نشاط
 مروانگی عیان نشود بی مبارزہ
 بہتر ز پار پست بود دشمن بلند
 گریز از ہجوم غم روزگار لیک
 داری اگر زایل چہاں خواہش حصول
 جوی اگر نشاط، بغم شادمان بزی
 از دام گاہ شادی و غم بال و پر گشا
 سلوی و من خواہ ز زانغان شوم طبع
 ہستی اگر ز موجب و گرداب بی ہراس
 جوی متاع عیش؟ برو پیش خوش گمان
 خواہی نشاط روح؟ بی پیش کاملی
 گریستی ز کشمکش زیت بی خبر
 ز نسوی حور و سدرہ و طوبی مقام انت
 عایت ظرفیت از مطلب چیز خوب تر
 ہستی ز نیستی بجو، از مرگ جاں طلب
 قافی بکنندہ سرچو گدایان نان طلب
 خواہی کہ سرفراز شوی، مفتخوآن طلب
 لطف از زمین مجو، ستم از آسمان طلب
 از یورش سیاہ مسرت ارمان طلب
 ہر آنچه یافت می نشود در جہاں طلب
 رنگینی بہار ز جور خزان طلب
 منزل بہ عرش و صحبت لاپوتیاں طلب
 از حد گرسنہ ای؟ زہما استخوان طلب
 بگذر ز جوی تنگ یم بیکران طلب
 خواہی گداز قلب ز خود رفتگان طلب
 جوی سکون جسم؟ صف و نبران طلب
 "می جو شراب کہنہ، حریف جان طلب
 منزل شناس گرتہ، بانع جنان طلب
 کوچیک ذلی؟ حلاوت کون و مکان طلب

بالا نگر چه دولت جاوید بهر تست
 گداه اند چشم حقیقت نگر بتو
 واقف نه ز منزل انسانیت اگر
 خوش باش گر بدل نه خلد نوک خدا کن
 در آب کشتیم چو ز طوفانیت باک نیست
 بس ای ولی سرامی غزل ترک و غلط کن
 پیش آر مطلق زود مصراع نظم خویش
 از یورش سیاه سرت امان طلب
 بنما نمونه کرم دوستان به دهر
 از دل به لب رسد چو سخن عام می شود
 دل راز جلوه صمیم دلبر با فرود
 آن شی که می روند بخت برای آن
 جام شراب گیر ز ساقی لاله روی
 بزم نشاط چمن به چمن طرف جو بار
 خوش هستی از ربودن ایمان و دین چرا
 یابی چه خط بگوشه غزلت عزیز من
 در میکده بیا وز دست سمن بری
 بنگر سوی فرنگ اگر عشوه دوستی
 تا کی غزل سرائی و لطف سخن وقتی
 تا کی با اهل جور عبانی صمبده سر
 محکم قلم بگیر و برای جهاد بنیض

گر پست همی ز جهان این و آن طلب
 از بی نشان به عالم فانی نشان طلب
 تو بهر خویش مرتبت قدسیا طلب
 داری چو ذوق عشق، غم جاودا طلب
 بیم نهنگ موج چو داری گرا طلب
 چیزی ز بارگاه سخن از ارمنان طلب
 در حق آن فروغ و سر فرقان طلب
 داری چو ذوق عشق، غم جاودا طلب
 داد خراش دل ز لب دشمنان طلب
 خای که راز فاش شود، راز دان طلب
 آراش ز گاه زردی بتان طلب
 با بیاواز در سپهر مغان طلب
 عیش مدام از سخن گل رخسان طلب
 آینه ما ز جنبش آب رواں طلب
 ای حسن و لفر وز زمانه نقد جان طلب
 در آسیرم و صحبت زنده دلاں طلب
 رطل گراں بگیرد منی ارغواں طلب
 خواهی وفا؟ ز کشور هندوستان طلب
 باز آ بوعط و دولت جاوید از آن طلب
 تا کی ز جابراں زمانه اماں طلب
 بگذار کاره از کف تیغ نشان طلب

دوق شهادت از گلموی تشنگان طلب	یک تازه کر بل به جهان در وجود آرد
از اهل جور زندگی جادوان طلب	مرگ و حیات چیست؟ ز این زیر پرپس
راه فروز کجروی اهل بیان طلب	عبرت بگیر از غلطیهای دیگران
این مشوره ز حلقه دانشوران طلب	جوئی اگر صلاح برای صلاح کار
کی می شود جدا ز هوس پیشگان طلب	هل من مزیدی دهد آواز قلب شان
افکار برگزیده ز بهر فنان طلب	تیغ زبان داده بتو داور حبان
زان پس تو هم خلوص دل و دستان طلب	اول خلوص و زر زیاران بی ریا
تو نیز سوز و درد ز ما ساعان طلب	افکار تو بنور تو خواهیم ای حکیم
خواهی تو زر و زکیه نودون طلب	داریم ما جواهر گنجینه کلام
عیش و طرب ز انجمن تاکان طلب	چبر سیث فی بجز غم و حرمان بیزم ما
داروی فرصت از قدح دیگران طلب	داریم ز هر غم بسوی وجود خویش
این جنس باز دامن دل محتگان طلب	دلسوزی و خلوص و صفا و شکستگی
نور دل و سرور روان ارمغان طلب	چون می روی بر مجلس روشن دلان و تی

بهتر ز خلد خواهی؟ بر شهر بنگاه کن

راه نجات راز سر سردران طلب